

om den satte Frist er kort eller lang. Hvilken Virkning det skal have, at Thronfølgeren maatte undlade at komme tilbage og overtage Regjeringen, bør formeentlig ikke bestemmes i denne Lov, og Udvalget har derfor ved Paragraphens Affattelse undgaaet Udtryk, der kunde afgive Støttepunkter for den ene eller den anden Mening i saa Henseende.

Til § 5.

Denne Paragraph stemmer med Regjeringsudkastets Tanke. Kun er der fordret Fuldmyndighed (25 Aars Alder) hos den Mand udenfor Kongehuset, der kaldes til at være Rigsforstander eller Medlem af Rigsforstanderskabet.

Til § 6.

Stemmer med § 6 i Regjeringens Udkast, saaledes som denne Paragraph maa ændres, naar man ikke vil gjøre det til ufravigelig Regel, at et af flere Personer bestaaende Rigsforstanderskab skal indsættes overalt, hvor ikke Thronfølgeren eller en arveberettiget Prinds er Rigsforstander.

Til § 7.

Det er fundet hensigtsmæssigt at indflyde en Paragraph om Rigsforstanderens eller Rigsforstanderskabets statsrettlige Stilling. Den opstillede Regel er iøvrigt stemmende med Forholdets Natur og de Forudsætninger, som maae antages at ligge til Grund for Regjeringens Forslag. Rigsforstanderen eller Rigsforstanderskabet skal udøve al kongelig Magt og Myndighed, og da han eller det i det Hele skal indtage samme Stilling til Ministeriet som ellers Kongen, maa heraf følge, at han eller det er ansvarlig, medens derimod Ansvar for Regjeringens Førelse hviler paa Ministrene.

Til § 8.

I denne Paragraph omtales de Tilfælde, hvori en Rigsforstander eller et Medlem af et Rigsforstanderskab hører op at være dette. Regjeringsudkastet nævner kun, at han „bliver ude af Stand til at føre Regjeringen eller døer“, eller at det „døer eller bliver ude af Stand til at deeltage i Regjeringens Førelse“; men dette er aabenbart ikke udtømmende. Udvalget har derfor søgt at supplere Reglen ved at medtage de vigtigste andre Tilfælde, iblandt hvilke ogsaa det synes at burde næv-

nes, at Rigsforstanderen eller paagældende Medlem af Rigsforstanderskabet selv ønsker at nedlægge sin Function. Af Udvalgets Redaction følger, at der ikke behøves nogen udtrykkelig Udtalelse om, at Rigsforstanderen ikke kan vælge sin egen Efterfølger, jfr. Regjeringens Forslag § 7.

Til § 9.

Stemmer i Indholdet overeens med Regjeringsforslagets § 9.

I Genhold til alt Ovenstaaende tillader Udvalget sig at foreslaae Lovudkastet affattet paa følgende Maade:

Forslag til Lov

om

Regjeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom, Fraværelse m. m.

§ 1.

Er den regjerende Konge paa Grund af Sygdom eller Bortreise fra Riget forhindret fra selv at føre Regjeringen, overdrager hans Førelse til Thronfølgeren, hvis denne er myndig, tilstede og ikke ved Sygdom forhindret, og i modsat Fald indsætter han en Rigsforstander eller et Rigsforstanderskab.

Derksom Kongen ikke er istand til selv at træffe den fornødne Bestemmelse om Regjeringens Førelse i de ovenangivne Tilfælde, eller han forlader Riget uden at have gjort det, sammenkalder Statsraadet uførtøvet Rigsdagen. Naar da denne i en forenet Samling har erkjendt Nødvendigheden, overtages Regjeringens Førelse af Thronfølgeren, om han er myndig, tilstede og ikke ved Sygdom forhindret, og i modsat Fald udnævner den forenede Rigsdag en Rigsforstander eller et Rigsforstanderskab.

Er Regjeringens Førelse i de foranførte Tilfælde bleven overdraget til Andre end Thronfølgeren, overtager denne dog samme, naar de Grunde, der have hindret ham hert, senere maatte falde bort.

§ 2.

Er der Grund til at frygte, at Thronfølgeren ved Kongens Død vil være umyndig eller af anden Aarsag ude af Stand til strax at tiltræde Regjeringen, træffes der paa For-